

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.918/3
VAN 21 FEBRUARI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 6 februari 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet 'houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal Sportbeleid', heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Met het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet wordt, enerzijds, beoogd de decretale regeling inzake het ondersteunen van het lokale sportbeleid af te stemmen op de regeling opgenomen in het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd (hierna: planlastendecreet) en, anderzijds, om de bevoegdheden van de provincies inzake het sportbeleid te omschrijven (en in te perken). Daarvoor wordt evenwel de gehele bestaande decretale regeling, vervat in het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid, vervangen.

Naast algemene bepalingen, waaronder de regel dat enkel Nederlandstalige sportinitiatieven kunnen worden ondersteund (artikel 3), en een bepaling die ertoe strekt het planlastendecreet van toepassing te maken (artikel 4), bevat het ontwerp bepalingen betreffende de subsidiëring van de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid (artikelen 5 tot 14), de sportraad waarover de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten beschikken (artikel 15), de subsidiëring van de begeleiding van de besturen en van de coördinatie en de begeleiding door een pool van professionele begeleiders in de sport in het raam van de Vlaamse beleidsprioriteiten “Sport voor Allen” (artikelen 16 tot 18), de bevoegdheden van de provincies inzake sport (artikel 19), en regelt het de subsidiëring van één van deze taken, namelijk het stimuleren van personen met een handicap tot sportbeoefening (artikel 20).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat de bepalingen van het planlastendecreet van toepassing zijn op “deze aangelegenheid” voor wat de gemeenten en de provincies betreft. Met dat artikel 4 wordt het planlastendecreet van toepassing verklaard op het aan te nemen decreet of alvast op bepaalde onderdelen ervan². Daardoor wordt het toepassingsgebied van het planlastendecreet, dat op zich slechts betrekking heeft op plan- en rapporteringsverplichtingen die door de *Vlaamse Regering* worden opgelegd,³ verbreed tot verplichtingen die rechtstreeks door de decreetgever worden opgelegd.

Zulks doet een aantal vragen rijzen. Hoe de regeling uit het planlastendecreet en de ontworpen regeling zich tot elkaar verhouden, is immers niet steeds duidelijk. Al komen sommige moeilijkheden voort uit de onduidelijkheid van het planlastendecreet zelf,⁴ kan hieromtrent het volgende worden opgemerkt.

3.1. In het algemeen kan worden vooropgesteld dat als in een decreet wordt bepaald dat een andere decretale regeling van toepassing is op de erdoor geregelde aangelegenheid, de regels waarnaar verwezen wordt in principe onverkort van toepassing zijn. Dat houdt in dat als de decreetgever van dit principe wil afwijken, hij dit expliciet dient te bepalen. Zonder uitdrukkelijke andersluidende bepaling in het voorliggende ontwerp, zijn alle bepalingen van het planlastendecreet derhalve in principe van toepassing op de relevante onderdelen van het aan te nemen decreet, ook al vallen die onderdelen op zich niet onder het toepassingsgebied van het planlastendecreet, dat, zoals reeds is opgemerkt, slechts van toepassing is op de door de *Vlaamse Regering* opgelegde plan- en rapporteringsverplichtingen.

² Dit zou duidelijkheidshalve best als zodanig worden bepaald in plaats van te schrijven dat de bepalingen van het planlastendecreet “van toepassing [zijn] op deze aangelegenheid”.

³ Krachtens zijn artikel 3 is het planlastendecreet van toepassing “op de periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen die de Vlaamse Regering voor achtereenvolgende jaren oplegt aan de lokale besturen om hen te stimuleren of te verplichten om uitwerking te geven aan de Vlaamse beleidsprioriteiten”, dit zijn “beleidsdoelstellingen die de Vlaamse Regering formuleert (...)” (artikel 2, 1°, van hetzelfde decreet).

⁴ Zie hierover advies 49.284/3 van 8 maart 2011 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het planlastendecreet (*Parl.St.*, VI.Parl., 2010-2011, nr. 1102/1), p. 119-122, inzonderheid opmerkingen 5.4 tot 7.

3.2. Artikel 4, § 1, van het planlastendecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering de Vlaamse beleidsprioriteiten en de bijbehorende subsidieregelingen voor de komende lokale beleidscyclus⁵ bekendmaakt, waarbij ze de hoogte van de totale subsidie en de criteria voor de verdeling ervan vermeldt. Vraag is hoe deze bepaling zich verhoudt tot de artikelen 5 en 6 van het ontwerp, waarin de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen voor de gemeenten door de decreetgever worden bepaald en nader omschreven.

Nu artikel 4, § 1, van het planlastendecreet enkel betrekking lijkt te hebben op de *bekendmaking* van de beleidsprioriteiten die worden vastgesteld in (of op basis van) de sectordecreten, wat in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot het planlastendecreet wordt bevestigd,⁶ rijst er vanuit het oogpunt van de samenhang met dat artikel 4, § 1, geen probleem.

Artikel 4, § 2, van het planlastendecreet, dat onder meer bepaalt dat de Vlaamse Regering naar aanleiding van een door haar gemaakte evaluatie na drie jaar, in voorkomend geval de nieuwe of de gewijzigde beleidsprioriteiten en de bijbehorende subsidieregelingen bekendmaakt, moet dan eveneens zo worden begrepen dat het om een loutere mededeling gaat van eventueel door de decreetgever aangepaste Vlaamse beleidsprioriteiten (door middel van een voorafgaande aanpassing van de artikelen 5 en 6 van het aan te nemen decreet).

3.3. Krachtens artikel 6, 4°, van het planlastendecreet dient in regelingen waarbij plan- en rapporteringsverplichtingen worden opgelegd, waaronder subsidieregelingen, te worden bepaald dat de lokale besturen moeten aantonen dat ze lokale belanghebbenden en/of bevoegde adviesraden hebben betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning.

Om artikel 15, § 2, eerste lid, van het ontwerp op deze bepaling af te stemmen, dient daarin te worden bepaald dat het gemeentebestuur *moet aantonen* dat het de gemeentelijke sportraad heeft betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning, zoals dat overigens het geval is in artikel 15, § 2, tweede lid, van het ontwerp wat betreft de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

⁵ Beleidscyclus van zes jaar die begint in het tweede jaar dat volgt op de lokale verkiezingen (zie artikel 2, 3°, van het planlastendecreet).

⁶ M.v.T., *Parl.St.*, Vl.Parl., 2010-2011, nr. 1102/1, p. 13; in dezelfde zin advies 49.284/3 van 8 maart 2011, *l.c.*, p. 123, opmerking 10.

3.4. Aangezien het planlastendecreet ook geldt ten aanzien van de provincies (zie artikel 2, 4°, van dat decreet en artikel 4 van het ontwerp), dienen ten aanzien van de provincies beleidsprioriteiten te worden vastgesteld. Anders dan ten aanzien van de gemeenten (zie de artikelen 5 en 6 van het ontwerp), bevat het ontwerp ten aanzien van de provincies geen lijst met beleidsprioriteiten. Wel bevat artikel 19 een lijst van bevoegdheden die de provincies mogen uitoefenen. Sommige van die bevoegdheden zouden eventueel als beleidsprioriteiten kunnen worden beschouwd; dit is in het bijzonder het geval met “het coördineren van de relatie tussen natuur, sport en recreatie en ruimtelijke ordening” (artikel 19, 5°). Het is ook denkbaar dat de stellers van het ontwerp alle bevoegdheden meteen ook als beleidsprioriteiten beschouwen. Er moet echter op worden gewezen dat bevoegdheden (die omschreven moeten worden in de zin van aangelegenheden) fundamenteel verschillend zijn van beleidsprioriteiten (die in de uitoefening van bepaalde bevoegdheden nagestreefd kunnen worden).

De stellers van het ontwerp zouden artikel 19 dan ook moeten herschrijven, en naast een lijst van bevoegdheden ook een lijst van beleidsprioriteiten moeten vaststellen.

4. In de artikelen 10, 12, 16 en 17 van het ontwerp wordt een delegatie verleend aan de Vlaamse Regering om onder meer de controle op de aanwending van de subsidies te regelen.

Dat aspect wordt reeds geregeld bij de artikelen 11 tot 14 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, bij de bepalingen die worden vastgesteld ter uitvoering van artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof (Rekendecreet)⁷ en bij artikel 11, tweede lid, van het planlastendecreet.

⁷ Deze bepaling luidt: “De Vlaamse Regering stelt de regels vast voor de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden. Ze kan de voorwaarden bepalen voor het elektronisch aanvragen en het elektronisch indienen van verantwoordingsstukken en stelt ook de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies vast.”

De in de artikelen 10, 12, 16 en 17 van het ontwerp opgenomen machtigingen zijn slechts noodzakelijk voor zover men bijzondere bepalingen beoogt uit te vaardigen, in afwijking van of ter aanvulling op hetgeen bepaald zal worden ter uitvoering van artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011.⁸

5. In het advies van de inspecteur van financiën wordt gewag gemaakt van het toevertrouwen van de kwaliteitsbewaking aan het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO, maar in het ontwerp is daaromtrent geen bepaling opgenomen. Zo het effectief de bedoeling is die opdracht aan BLOSO toe te vertrouwen, dient het ontwerp, gelet op de eigen rechtspersoonlijkheid van BLOSO⁹, in die zin te worden aangevuld.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 3

6. Luidens artikel 3, tweede lid, van het ontwerp kunnen de erin bedoelde subsidies uitsluitend worden aangewend voor de ondersteuning of de organisatie van “Nederlandstalige sportinitiatieven”. Daaronder wordt verstaan, initiatieven van instellingen die hun zetel en werking hebben in het Nederlandse taalgebied, of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De instellingen moeten het Nederlands gebruiken bij hun werking en organisatie. Alle gegevens en documenten van die instellingen moeten in het Nederlands voorhanden zijn op de zetel.

De gemachtigde geeft volgende toelichting bij deze bepaling :

“Het voorontwerp van decreet geeft subsidies aan de lokale besturen. De besturen zijn vrij al dan niet in te stappen in deze subsidieregelingen. Indien zij wensen in te stappen moeten zij voldoen aan een aantal voorwaarden o.a. de subsidie aanwenden voor Nederlandstalige sportinitiatieven. D.w.z. dat sportinitiatieven het Nederlands moeten gebruiken bij hun interne werking en externe communicatie. Dit betekent niet dat aan

⁸ Zo men afwijkingen of aanvullingen zou beogen aan te brengen op decreetsbepalingen, is een optreden van de decreetgever noodzakelijk.

⁹ Zie artikel 3 van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO.

individuele deelnemers de voorwaarde wordt opgelegd om het Nederlands te gebruiken. Dit sluit ook niet uit dat bij initiatieven een bijkomende communicatie in een andere taal kan gebeuren.”

Voor het hanteren van de genoemde criteria dient een deugdelijke verantwoording te bestaan die de toetsing aan het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie en aan andere internationaalrechtelijke of grondwettelijke beginselen kan doorstaan.

Wat betreft het vereiste dat *alle* gegevens en documenten van de betrokken instellingen in het Nederlands op de zetel ervan voorhanden dienen te zijn, zou die verantwoording erin kunnen bestaan dat de gemeente moet kunnen nagaan of de activiteiten van de sportinitiatieven passen in de Vlaamse beleidsdoelstellingen. Vraag is dan wel of het daartoe noodzakelijk is dat *alle* gegevens en documenten in het Nederlands voorhanden zijn op de zetel van de betrokken instellingen.

Wat betreft het vereiste dat de onrechtstreeks ondersteunde sportinitiatieven bij hun werking het Nederlands moeten gebruiken, moet, wat het Nederlandse taalgebied betreft,¹⁰ worden verantwoord waarom deze subsidievoorwaarde wordt gesteld, nu de doelstelling van de ontworpen regeling het stimuleren van een “Sport voor Allen-beleid” is, zoals nader omschreven in de Vlaamse beleidsprioriteiten ten aanzien van de gemeenten die worden bepaald in de artikelen 5 en 6 van het ontwerp, en het gebruik van een bepaalde taal op zich geen verband houdt met sportbeoefening.

In ieder geval verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting de verantwoording voor het opleggen van de genoemde vereisten te geven.

7. In de memorie van toelichting wordt vermeld dat “een uitzondering op het vlak van werking enkel kan worden gemaakt indien het om geografische en sporttechnische redenen vereist is om uit te wijken naar andere delen van het land”. Dat blijkt evenwel niet uit de tekst van artikel 3, tweede lid, van het ontwerp.

¹⁰ Wat betreft het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad geldt de grondwettelijke aanknopingsfactor van de instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als behorende tot de Vlaamse Gemeenschap, zodat hier de taal waarin de werking gebeurt alvast het Nederlands dient te zijn. Op dat vlak is de verantwoording derhalve in de Grondwet zelf gelegen.

Volgens de gemachtigde zal die uitzondering worden opgenomen in een uitvoeringsbesluit, maar daartoe zou een uitdrukkelijke delegatie aan de Vlaamse Regering dienen te worden gegeven.

8. Het is onduidelijk of het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van het ontwerp ook geldt voor de subsidie aan de provincies bedoeld in artikel 20 van het ontwerp. In artikel 3, eerste lid, van het ontwerp wordt enkel gewag gemaakt van subsidies aan de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, maar artikel 3, tweede lid, ervan betreft de subsidies die met toepassing van het aan te nemen decreet worden uitgekeerd, waartoe ook de subsidies aan de provincies behoren. Die onduidelijkheid dient te worden verholpen.

Artikel 8

9. In artikel 8 van het ontwerp dient niet alleen te worden bepaald dat moet zijn voldaan aan de “voorwaarden vermeld in dit decreet”, maar ook aan de voorwaarden die door de Vlaamse Regering zijn bepaald ter uitvoering van artikel 7 ervan.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 13 van het ontwerp.

Artikel 13

10. In artikel 13 van het ontwerp wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de in artikel 11 ervan vermelde beleidsprioriteiten voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie subsidieert met een bedrag van 750.000 euro per jaar als is voldaan aan de voorwaarden vermeld in het aan te nemen decreet.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat die bedragen slechts kunnen gelden voor zover er daartoe voor het betreffende begrotingsjaar voldoende kredieten zijn uitgetrokken (zoals overigens ook voortvloeit uit artikel 3 van het ontwerp, dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de subsidies verleent binnen de perken van de begroting). Krachtens artikel 50, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten keurt immers elk parlement jaarlijks de begroting goed. Die bepaling is, wat de gemeenschappen en de gewesten betreft, een transpositie van artikel 174,

eerste lid, van de Grondwet, op grond waarvan de begrotingen jaarlijks worden goedgekeurd en voor slechts één jaar gelden. Gelet hierop kan de decreetgever in de toekomst niet gebonden zijn door de genoemde bepalingen uit het ontwerp, en worden erdoor zijn prerogatieven op het vlak van de goedkeuring van de begroting en de regeringscontrole niet aangetast.

In artikel 13 van het ontwerp, zou derhalve, zoals in de artikelen 8, 16, 17 en 20 ervan, dienen te worden bepaald dat de erin bedoelde subsidiëring gebeurt binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten.

Artikel 16

11. In artikel 16 van het ontwerp wordt niet bepaald aan wie de erin bedoelde subsidie wordt toegekend. Om te voldoen aan artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekking gewaarborgd wordt,¹¹ op grond waarvan de regels betreffende erkenning en subsidiëring krachtens een decreet dienen te worden vastgesteld, dient minstens te worden bepaald wie de begunstigden zijn van de subsidies.

12. De gemachtigde verklaarde bovendien dat met de begunstigden van de subsidies een bestuursovereenkomst zal worden gesloten. Ook dat dient in artikel 16 van het ontwerp te worden bepaald. In die bestuursovereenkomst kunnen overigens geen essentiële elementen van het subsidiëringregime worden opgenomen.

13. Volgens de gemachtigde zijn de besturen waarvan de begeleiding in het raam van de Vlaamse beleidsprioriteiten “Sport voor Allen” kan worden gesubsidieerd, de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Voor alle duidelijkheid wordt dit best in artikel 16 van het ontwerp bepaald.

¹¹ Volgens de gemachtigde is het niet de bedoeling om een subsidie toe te kennen aan een organisatie die activiteiten uitoefent die gericht zijn op de gehele Vlaamse Gemeenschap als bedoeld in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973.

Artikel 17

14. In artikel 17 van het ontwerp wordt voorzien in een subsidiëring voor “de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport in het raam van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen”. Aan de Vlaamse Regering wordt in datzelfde artikel een delegatie verleend om de “nadere voorwaarden, de procedure voor aanvraag en behandeling van de subsidiëring, de controle op de aanwending van de subsidies en de wijze waarop de subsidies worden uitbetaald” te regelen.

In zoverre deze bepaling betrekking heeft op een instelling die activiteiten uitoefent die zijn gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, wat het geval lijkt te zijn, moet ze worden getoetst aan artikel 11 van de genoemde wet van 16 juli 1973. Dat artikel bepaalt dat de voorwaarden en de procedure van erkenning van instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, “bij decreet” worden vastgesteld. Hetzelfde artikel bepaalt bovendien dat het decreet voor de erin bedoelde instellingen in een bepaalde financiële tegemoetkoming voorziet, welke uit een aantal nader bepaalde elementen bestaat; hieruit kan worden afgeleid dat ook de subsidiëring van de bedoelde instellingen bij decreet dient te worden geregeld. Met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van de bedoelde instellingen is de mogelijkheid voor de decreetgever om aan de Vlaamse Regering bevoegdheden te delegeren, eerder beperkt. Hoogstens kan de decreetgever de Regering machtigen om de door hemzelf vastgestelde beginselen nader uit te werken. Dit veronderstelt dan dat de decreetgever zelf de criteria vaststelt die voor de uitwerking van die beginselen richtinggevend zijn.

Artikel 17 van het ontwerp dient gelet hierop te worden aangevuld.

Artikel 19

15. Artikel 19 van het ontwerp strekt tot het beperken van de bevoegdheden van de provincies inzake sport tot de zes domeinen die erin zijn opgesomd, en houdt bijgevolg een beperking van de provinciale autonomie ter zake in. Al zouden de artikelen 41 en 162, tweede lid, 2°, van de Grondwet slechts worden geschonden wanneer een beperking op het beginsel van de provinciale autonomie kennelijk onevenredig is,¹² wordt in de memorie van toelichting toch best

¹² Grondwettelijk Hof, nr. 95/2005, 25 mei 2005, B.26; zie ook, wat betreft de gemeentelijke autonomie, waarvoor dezelfde beginselen gelden, Grondwettelijk Hof, nr. 7/2009, 15 januari 2009, B.6.3; Grondwettelijk Hof, nr. 89/2010, 29 juli 2010, B.18.4; Grondwettelijk Hof, nr. 109/2011, 16 juni 2011, B.8.3.

de verantwoording gegeven voor de beperking van de provinciale autonomie, waarin met name zou moeten worden uitgelegd waarom de ontnomen bevoegdheden beter kunnen worden uitgeoefend op een ander beleidsniveau dan het provinciale.¹³

16. In verband met de vermenging van bevoegdheden en beleidsprioriteiten, minstens de verwarring tussen beide, wordt verwezen naar opmerking 3.4, waarin is aanbevolen om artikel 19 te herschrijven en naast een lijst van bevoegdheden ook een lijst van beleidsprioriteiten vast te stellen.

Bij het herschrijven van artikel 19 dient ook te worden verduidelijkt wat dient te worden verstaan onder “unieke bovenlokale instellingen in de sport” (artikel 19, 6°).

17. In artikel 19 van het ontwerp wordt bepaald dat de provincies de erin opgesomde bevoegdheden uitoefenen “overeenkomstig de bepalingen opgenomen in een bestuursakkoord zoals vermeld in artikel 2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005”.

Hiermee wordt vooruitgelopen op een mogelijke vervanging van artikel 2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005 (waarin thans geen gewag wordt gemaakt van een bestuursakkoord), die vervat is in een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005’.¹⁴

Het is in ieder geval voorbarig te verwijzen naar een beleidsinstrument dat nog niet in de rechtsorde bestaat. Die verwijzing kan slechts worden behouden zo de wijzigingen aan het Provinciedecreet vóór of ten laatste samen met het decreet dat zou voortvloeien uit het voorliggende ontwerp, tot stand komen. Overigens dient de regeling in het bestuursakkoord beperkt te blijven tot praktische regels betreffende de bevoegdheidsuitoefening.

¹³ Het bestaan van een verantwoording hiervoor vormt immers één van de elementen die het Grondwettelijk Hof bij zijn evenredigheidstoets zal betrekken (zie de arresten geciteerd in vorige voetnoot).

¹⁴ Over dit voorontwerp van decreet heeft de Raad van State op 29 november 2011 advies 50.557/3 gegeven (*Parl.St.*, Vl.Parl., 2011-2012, nr. 1493/1).

Artikel 20

18. In artikel 20 van het ontwerp wordt voor de provincies een subsidiëring ingesteld voor het uitoefenen van hun taak tot het stimuleren van de sportbeoefening door personen met een handicap (zie artikel 19, 1°, van het ontwerp). Daarbij wordt enkel het bedrag van de subsidiëring bepaald en de berekeningswijze ervan.

Volgens de gemachtigde zullen de subsidiëringsvoorwaarden, bepaalde aspecten van de subsidiëringsprocedure, de uitbetaling van de subsidies en, voor zover nodig, de controle op de aanwending ervan worden geregeld in het bestuursakkoord dat met de betrokken provincie wordt gesloten.

Daargelaten hetgeen *sub* 17 werd opgemerkt, dient erop te worden gewezen dat niet alleen de beginselen betreffende de uitoefening van de normatieve functie, maar ook het reeds genoemde artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 eraan in de weg staan dat essentiële regels met betrekking tot de in artikel 20 van het ontwerp geregelde subsidiëring worden opgenomen in de bestuursakkoorden die tussen de Vlaamse Regering en de provincies worden gesloten. Die regels dienen te worden opgenomen in het aan te nemen decreet, en ter uitvoering daarvan in besluiten van de Vlaamse Regering.

19. De subsidie voor het stimuleren van personen met een handicap tot sportbeoefening wordt niet toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Voor gehandicapten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wonen of er sport beoefenen is er bijgevolg geen ondersteuning (via ondersteuning van sportverenigingen die, gelet op hun activiteiten, te beschouwen zijn als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap), terwijl dit wel het geval is voor gehandicapten die wonen of sport beoefenen in het Nederlandse taalgebied. Voor dit verschil in behandeling dient een in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie afdoende verantwoording te bestaan. Volgens de gemachtigde kan de Vlaamse Gemeenschapscommissie de genoemde steun via de vierde Vlaamse beleidsprioriteit (artikel 11, eerste lid, 4°, van het ontwerp) invullen. Niettemin is er een verschil tussen een eventuele subsidiëring op grond van een bepaling waarbij in principe een bepaald bedrag per inwoner wordt bestemd voor die welbepaalde subsidie, en de in het algemeen geformuleerde mogelijkheid om de ondersteuning van kansengroepen te subsidiëren.

Artikel 24

20. Luidens artikel 24 van het ontwerp treedt het aan te nemen decreet in werking op 1 januari 2014, met uitzondering van een reeks artikelen, die in werking treden, respectievelijk, op 30 oktober 2012, 1 januari 2013 en 1 januari 2016.

Binnen de hem toegemeten termijn, waarin nog tal van andere aan termijnen gebonden adviesaanvragen dienden te worden behandeld, heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of die regeling van de inwerkingtreding, mede gelet op de opheffing, op 1 januari 2014, van het decreet van 9 maart 2007, de in de artikelen 21, 22 en 23 van het ontwerp opgenomen overgangsbepalingen, de temporele werking van het planlastendecreet en de regeling inzake strategische meerjarenplanning in het Gemeente- en Provinciedecreet geheel sluitend is. De stellers van het ontwerp doen er evenwel goed aan deze kwestie nogmaals te onderzoeken

Artikel 23 moet wel in werking treden op 1 januari 2013.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

P. LEMMENS